

ABC acid adasie adidas adios makaronos adolf afromen ahoy!
ajcakibo albertcik alcidia alien alba...
a... ag... as...
bab... ab...
ba... ba...
bal... ba...
bel... be...
bog... bo...
bum... bu...

NOWY

UCZNIOWSKIEJ GWAR SŁOWNIK

tumiwisizm ubaw ubzdryngolony ufajdany ufeblać się ulepek
ulotnić się ululać się ups urwać się usadzić uswinić się
utyłać wacek wahnięty wajcha waksy wapniaki wazelinarz
waty wczolgać się wczuwać się wdępnąć wio wodolej wozić się
wpadka wpieniać się wryty wyspa wtopa wycyckać wydziergać
wygibasy wygwizdowo wypad wypasione wypierdek wypier-papier
wyżerka zabubając się zabulić zaćwiergoleni zadymka zadziargać
zajefajnie zakała zakaplor załapać zamigdalać zamotać
zarabiście zarypiście zaświergolić zatęgować się zawliście
zbaranieć zdolniacha zdzygać się zety rezol zglebić zgreć
zgryw ziazu zajarszyć zlewka znikaj zolza zrąbać zwaika
zwięswaj zwijaj się zwis ogólny zżynać zdziebko zabcia
żabofady żarto żegnać Genia żer żłopanie żreć żul żulernia
żulić żyłować

EUROPA
WYDAWNICTWO

NOWY

UCZNOWSKIEJ
GWARBY
SŁOWNIK

Małgorzata Kasperczak /
Monika Rzeszutek /
Joanna Smól /
Halina Zgółkowa

NOWY
UCZNIOWSKIEJ
GWARBY
SŁOWNIK

pod redakcją Haliny Zgółkowej

EUROPA
WYDAWNICTWO

Dyrektor, redaktor naczelny
Wojciech Głuch

Korekta
Anna Krzyżaniak

Projekt okładki i ilustracje
Beata Zdęba

Redaktor techniczny
Maciej Szłapka

Łamanie i przygotowanie do druku
Pracownia Składu Komputerowego TYPO-GRAF

Wydanie pierwsze
© 2004 by Wydawnictwo EUROPA

Wszystkie prawa zastrzeżone, szczególnie prawo do przedruku i tłumaczeń na inne języki.
Żadna z części tej książki nie może być publikowana bez uprzedniej pisemnej zgody Wydawnictwa.
Dotyczy to również sporządzania fotokopii, mikrofilmów oraz przenoszenia danych do systemów komputerowych.

ISBN 83-88962-71-X

Wydawnictwo EUROPA

50-011 Wrocław, ul. Kościuszki 35
tel. (071) 346 30 10, faks (071) 346 30 15
e-mail: europa@wydawnictwo-europa.pl

www.wydawnictwo-europa.pl

Druk i oprawa:
Pabianickie Zakłady Graficzne SA

Ku ucieście – ku refleksji – ku pamięci

Oddajemy do rąk Czytelników tom *Nowego słownika gwary uczniowskiej*. Do jego opracowania zostałyśmy zachęcone przez odbiorców opracowania poprzedniego (K. Czarnecka, H. Zgólkowa, *Słownik gwary uczniowskiej*, Poznań 1991), które zawierało materiał zgromadzony w polskich szkołach w latach osiemdziesiątych. Wydano je kilkakrotnie, ale dzisiaj jest tyleż poszukiwane, co i niedostępne. Zdecydowałyśmy, że dalsze powielanie tamtego zbioru słów, znaczeń, powiedzonek itd. jest już trochę anachroniczne i dlatego postanowiłyśmy zgromadzić materiał nowy, zastępujący – choć po części także uzupełniający – tamten, sprzed wielu lat. Nie można bowiem zrezygnować całkowicie z tamtego materiału, bo wcale nie wycofał się on już ze środowisk uczniowskich. Podczas gromadzenia słownictwa do nowego opracowania spotkałyśmy wiele elementów zamieszczonych w słowniku poprzednim. Po części więc jest ten nowy słownik kontynuacją i nawiązaniem do poprzedniego. Jednocześnie sporo się zmieniło w rzeczywistości polskiej szkoły, zmieniono zwłaszcza jej strukturę (wprowadzono np. gimnazjum) oraz niektóre zasady funkcjonowania (np. skalę ocen wzbogacono o stopień celujący, czyli szóstkę, dwójkę nazwano miernym lub dopuszczającym, a stopień niedostateczny oznaczono jedynką).

Z kontaktów z Czytelnikami poprzedniej edycji uczniowskiego słownictwa wiemy, że służył on trzem celom wymienionym w tytule. Po pierwsze więc zainteresowanie budziła sama specyfika tego słownictwa, czyli jego odmienność od tego, co znają i czego używają dorośli, tudzież bogactwo swoistej uczniowskiej twórczości. Ten aspekt szkolnego słownictwa budził zainteresowanie niemal od zawsze. Przypominamy tu tylko jeden, ale za to dość powszechnie znany kontekst: *humor zeszytów szkolnych*. Akcją zbierania szkolnych śmieszności zaczął zasłużony dla polskiej kultury „Przekrój” i przez wiele lat zamieszczał materiały przysyłane przez swoich czytelników. Był to materiał językowy, który służył niemal wyłącznie rozrywce, czyli ucieście. Ograniczał się on jednak tylko do śmiesznych usterek wypisanych z tekstów powstających w szkole i służących edukacji. Był to więc przede wszystkim język lekcyjny. Nam zaś udało się zebrać i przedstawić przede wszystkim język szkolnej przerwy i czasu spędzanego poza szkołą, czyli w rodzinie, na dyskotecę, w kręgach różnych przyjaciół itp.

Sami uczniowie znakomicie dostrzegają różnicę między tymi dwoma – jak to nazywają językoznawcy – rejestrami: językiem lekcji i językiem szkolnej przerwy. Sami też uzasadniają potrzebę, może wręcz konieczność *mówienia po szkolnemu*. Szkoła uczy mówienia po polsku, wymaga stosowania i respektowania reguł poprawnościowych, zabrania używania różnych słów brzydkich (zwłaszcza wulgaryzmów), kształtuje naukową terminologię używaną w różnych dziedzinach wiedzy itd. To wszystko składa się na język lekcji. Ale po lekcji następuje przerwa, podczas której należy odpocząć, a nawet odreagować. Teraz, w czasie przerwy, uczniowie już nie muszą respektować lekcyjnych wymagań dotyczących w szczególności języka. *Język szkolnej przerwy* powstaje więc jako swoista kontestacja, przeciwwaga, a także protest przeciwko sztywnemu językowi lekcyjnemu.

Tak właśnie rozumiemy – śladem naszych Czytelników – służenie gwary uczniowskiej **ku uciecze**. Uciecha to oczywiście komizm, humor, ale i ironia (czasem ostra, gryząca, na granicy sarkazmu), a także kpina i niechęć wobec tego, co proponuje szkoła. Wynikiem takiej postawy jest tworzenie szczególnego systemu wartości powstającego na przekór systemom i hierarchiom oficjalnym, zwłaszcza tym propagowanym przez szkołę, nauczycieli, rodziców, dorosłych. Ta postawa przejawia się także w kontaktach między samymi uczniami. Jest w nich sporo nieszkodliwego humoru, ale jest też немало drwiny, a nawet pozornie niebezpiecznej agresji. Nasza – autorem słownika – postawa koncentruje się jednak raczej wokół uciechy niż groźniejszych ocen. Uzasadniamy to właśnie nieodpartą potrzebą odreagowania językowego wszelkich dolegliwości szkoły i lekcji.

Kontekst drugi – wyrażony w tytule hasłem **ku refleksji** – pojmujemy jako potrzebę szerszego uświadomienia samego faktu istnienia *języka szkolnej przerwy*, a jednocześnie występowania w nim elementów specyficznych, w innych odmianach polszczyzny niespotykanych. Sami uczniowie w zasadzie swoją uczniowską gwara znają i ją stosują, więc ich refleksja jest czymś poniekąd oczywistym. Gwara uczniowska jest przecież tworzona świadomie jako przeciwwaga wobec języka oficjalnego. Refleksji służyć mogą jednak takie elementy, które nie występują w określonej szkole. Zgromadziłyśmy w naszym słowniku materiał ogólnopolski. Gwara uczniowska jest przecież tworzona spontanicznie, w każdej szkole. Ogromna większość materiału językowego jest znana powszechnie, w całej Polsce, we wszystkich szkołach. Jest jednak sporo elementów specyficznych, niepowtarzalnych i w tym sensie szczególnie twórczych. Podajemy tu tylko dwa przykłady. Nie wyobrażamy sobie takiej szkoły, w której uczniowie znają i używają kilkuset nazw oceny niedostatecznej (dwóji czy jedynki), a tyle tych nazw udało nam się

zgrupować w całej Polsce. I drugi przykład – chyba bardziej wyrazisty – przezwiska nauczycieli i uczniów. Mają one charakter jednostkowy, niejako osobisty, bo nawiązują często do osobowościowych cech nauczycieli i uczniów. W tym sensie zachęcamy do refleksji uczniów, którym stwarzamy szansę poznania tego, co stworzyli ich koledzy w innych szkołach.

Do refleksji zachęcamy jednak przede wszystkim osoby spoza uczniowskiego środowiska, mówiąc najprościej – dorosłych. Gwara uczniowska podlegała kiedyś swoistemu utajnieniu zgodnie ze starą zasadą *Choćby cię smażono w smole, nie mów, co się dzieje w szkole*. Zasada ta nakazuje utajnienie tego, o czym mowa. Można ją jednak rozumieć i tak, że gwara uczniowska – podobnie jak przestępcza i więzienna grypsera czy kmina – służy właśnie utajnieniu tego, o czym mowa. Te czasy utajnienia w zasadzie minęły, niemniej swoistość słownictwa używanego w gwarze uczniowskiej sprawia, że gwara ta nie jest powszechnie zrozumiała. Znane są przypadki opracowywania słowników zawierających wyrazy i powiedzenia używane przez młodzież (w tym oczywiście także uczniów), a przeznaczonych dla tych, którzy z młodzieżą pracują (w tym również dla policjantów).

Zachęcamy dorosłych do refleksji bez uprzedzenia. Na pierwszym miejscu chciałbyśmy bowiem postawić cel poznawczy: próbę wniknięcia w istotę i specyfikę gwary uczniowskiej. Warto bowiem wydobyć z niej te elementy twórczości, które sprawiają, że po prostu polszczyzna zostaje wzbogacona o elementy słownikowe i frazeologiczne, które nie powstałyby bez udziału uczniów. Oczywiście należy do tej twórczości podchodzić z dystansem, spowodowanym przede wszystkim kontestacyjną postawą twórców. Wspominaliśmy już o proteście wobec rygorystycznego poprawnościowego, o sarkazmie i agresji językowej. Wszystko to może skłaniać do postawy odrzucenia gwary uczniowskiej przez osoby spoza środowiska uczniowskiego. Ale może warto także refleksyjnie spojrzeć na rzeczywistość (językową, choć nie tylko taką) bez uprzedzenia i odrzucenia.

Nowy słownik gwary uczniowskiej ma służyć także utrwaleniu, ocaleniu od zapomnienia tego, co bardzo szybko się zmienia. Pewna część słownictwa używanego przez uczniów jest stosunkowo trwała. Niektóre nazwy przedmiotów, nazwy ocen (zwłaszcza negatywnych), niektóre przezwiska uczniowskie i nauczycielskie mają nieraz i po kilkadziesiąt, a może i kilkadziesiąt lat. Obok nich pojawia się jednak mnóstwo materiału nowego, czasem bardzo lokalnego (regionalnego) i ulotnego, okazjonalnego, który być może wejdzie do swoistego kanonu gwary uczniowskiej, a być może nie przetrwa i nie upowszechni się. Niech więc nasz słownik będzie swoistym dokumentem epoki, *signum temporis*. Tak rozumiemy sens tytułowego **ku pamięci**.

W słowniku jak w zwierciadle widać nie tylko same słowa, ale i szkolne realia, uczniowski światopogląd i hierarchię wartości. Wszystko to stosunkowo szybko się zmienia, pod wpływem nie samej tylko szkoły, i dlatego również warto zatrzymać w kadrze ten swoisty portret własny polskiego ucznia. W tym sensie nawiązujemy do sporej tradycji odnotowywania szkolnej polszczyzny opisywanego od dawna przez językoznawców. W łańcuchu większych lub mniejszych opracowań tego dotyczących chcemy stanowić kolejne ogniwo.

W tym kontekście należy jednak dodać jeszcze jedną uwagę dotyczącą uchwycenia tego, co dzisiaj. Otóż w gwarze uczniowskiej jest okazały korpus słownictwa niezwiązanego wprost ze szkołą. Poniekąd oczywiste jest słownictwo przeniesione z życia rodzinnego, towarzyskiego, codzienności pozaszkolnej. Nie można wypreparować ucznia i jego języka z otoczenia. Młody człowiek uczestniczy w wielu środowiskowych kręgach kulturowych tworzących własny obraz świata oraz własny sposób komunikowania się wewnątrz takich kręgów. Te elementy językowe w oczywisty sposób przenikają także do szkoły. Mamy tu na myśli zwłaszcza środowiska dyskotekowe, związane z szeroko rozumianą subkulturą wyznaczaną przez muzykę rockową, ale także – niestety – środowiska narkomańskie i przestępcze. Sporo jest w gwarze uczniowskiej seksu i alkoholu, co także poddajemy refleksji, zwłaszcza dorosłych. Nasz słownik dokumentuje więc obraz polskiej młodzieży znacznie szerszy niż tylko realia szkolne. Znajdują się w nim elementy nie tylko niespotykane w epokach znacznie wcześniejszych (zwłaszcza w epoce *Wspomnień niebieskiego mundurka* Wiktora Gomułickiego czy *Szyfowych prac* Stefana Żeromskiego), ale także zaskakujące dla pokolenia rodziców dzisiejszych uczniów.

Swoją gwarę uczniowską tworzy właściwie każde pokolenie. Pokolenia jednak dorastają, część swojej młodości (w tym także swój język) przechowują we wspomnieniach, czasem nawet próbują go zakonserwować i posługiwać się nim nadal, już w dorosłości. Narażają się w ten sposób na anachroniczność, może wręcz śmieszność. Wszystko dlatego, że gwara uczniowska zmienia się szybko i powtarzać jej nie można, a pewnie też nie należy. Słownik, który dzisiaj proponujemy naszym Czytelnikom, jest – mamy tego pełną świadomość – dokumentem ulotnej chwili. Z drugiej jednak strony może przyczynić się do przedłużenia żywota tej pokoleniowej wersji gwary uczniowskiej właśnie za sprawą Czytelników.

Materiał, na podstawie którego opracowałyśmy *Nowy słownik gwary uczniowskiej*, został zgromadzony na przełomie tysiącleci, czyli w latach 1999–2002. Część zamieszczonego w nim słownictwa pochodzi z lat wcześniejszych, bo zdecydowałyśmy się umieścić w nim propozycje zgłoszone korespondencyjnie po ukazaniu się słownika poprzedniego. Słownik zawiera łącznie 16 787 haseł i hasłowych połączeń wyrazowych (frazologicznych).

Z pytaniami o słowa, powiedzonka, sentencje itp. zwrócono się do ponad 30 000 uczniów ostatnich klas szkół podstawowych (przed reformą polskiej edukacji), gimnazjów, zasadniczych szkół zawodowych, liceów i techników reprezentujących różne regiony całej Polski. W pewnym sensie wszyscy ci, którzy zechcieli na naszą prośbę odpowiedzieć, są współautorami tego słownika. Bardzo serdecznie wszystkim, anonimowym (z konieczności), respondentom dziękujemy. Równie gorące podziękowania należą się wszystkim pośrednikom, zwłaszcza nauczycielom i kolegom językoznawcom oraz studentom (głównie zresztą studiów zaocznych) z różnych ośrodków akademickich w Polsce. Natomiast szczególne zasługi dla opracowania ogromnej kartoteki zawierającej zgromadzony materiał mają studenci polonistyki poznańskiej z roku akademickiego 2002/2003. Za pasję i zaangażowanie w uporządkowanie naszej kartoteki należy się Im wdzięczność nie tylko nasza, ale i wszystkich, których nasz słownik ucieszy i skłoni do refleksji. Pewnym rodzajem satysfakcji mogą być także prace magisterskie (oparte na tym materiale), których kilka już powstało, a następne są w trakcie realizacji.

Czytelnikom podajemy kilka najważniejszych komentarzy i wskazówek ułatwiających korzystanie ze słownika. Oto one:

1. Słownik ma konsekwentny układ alfabetyczny. Dotyczy to zarówno poszczególnych wyrazów i ich objaśnień, jak i haseł stanowiących jądro związków kilkuwyrazowych, np. w wyrażeniu ♦ **daj sztoch** element hasłowy jest zaznaczony czcionką pogrubioną, a w tzw. łapkach (‘ ’) podajemy znaczenie całego połączenia wyrazowego.

2. W ramach haseł jednowyrazowych przytaczane są także połączenia kilkuwyrazowe z użyciem wyrazu hasłowego. Połączenia o charakterze idiomatycznym (np. ♦ śmierć przeszła koło mnie ‘nie zostałem wywołany do odpowiedzi’) są oznaczone rombem. Połączenia luźne (np. • pewna śmierć; • lekcja śmierci; • iść na śmierć) oznaczone zostały punktem i nie podaje się ich szczególnego znaczenia, różnego od znaczenia podanego w cudzysłowie przy wyrazie hasłowym.

3. W słowniku respektuje się takie formy haseł i innych wyrazów, jakie podane zostały przez naszych respondentów. Czasem są one swoiście twórcze, a czasem po prostu niezgodne z poprawnościowymi zasadami polszczyzny. Odróżnienie twórczości od niepoprawności jest prawie niemożliwe, dlatego podjęliśmy taką decyzję.

4. W odniesieniu do niektórych haseł próbujemy podawać informacje bardziej szczegółowe, np. ich pochodzenie, zwłaszcza nawiązanie do aktualnych filmów, seriali telewizyjnych czy znanych postaci historycznych, ludzi ze świata kultury, polityki; gdzieniegdzie podajemy także wymowę w nawiasach [].

5. Rezygnujemy z podawania kwalifikatorów, uznając, że całość materiału wyrazowego i frazeologicznego ma charakter środowiskowy (pokoleniowy). Natomiast rozstrzygnięcia dotyczące tego, co w opinii użytkowników jest wulgarne, eufemistyczne, rubaszne, obelżywe itd. jest niemożliwe bez szczegółowych badań świadomości uczniowskiej.

* * *

Wszystkim, do których nasz słownik dotrze, życzymy uciechy, ale nie bez refleksji i samooceny, tudzież pożytku, rozumianego zwłaszcza jako swoiste wzbogacanie naszego repertuaru językowego. Znow wdzięczne będziemy – tak jak po wydaniu słownika poprzedniego – za wszelkie uwagi, propozycje uzupełnień i modyfikacji. Proponujemy nasz adres tradycyjny: Zakład Retoryki i Pragmalingwistyki, Instytut Filologii Polskiej UAM, Al. Niepodległości 4, 61-875 Poznań oraz mailowy: sloownik@o2.pl

◆ **a** ja was wszystkich „Rock and Roll” ‘sposób wyrażania dezaprobaty’

◆ **a** jak nie, to leć brzegiem ‘odejść, odczep się – forma używana w stosunku do osoby niepożądanego w towarzystwie’

◆ **a** kysz ‘odejść, odczep się – forma używana w stosunku do osoby niepożądanego w towarzystwie’

◆ **a** mi to tito ‘mnie to nie obchodzi’

◆ **a** mnie to żabka plum ‘mnie to nie obchodzi’

◆ **a** może budyń? ‘zwrot kierowany do osoby ocenianej negatywnie: jesteś głupi’

◆ **a** niech to drzwi ścisną ‘przekleństwo’

◆ **a** świstak siedzi i zawija je w te sreberka z *tekstu reklamowego*; ‘mówisz nieprawdę’

◆ **a** żeby cię pokręciło ‘złorzeczenie’

aa „osoba nadużywająca alkoholu”

ab-ab 1. „zwrot do osoby ocenianej negatywnie; wyzwisko: jesteś głupi”; **2.** „reakcja na coś niedorzecznego, głupiego”

◆ **abba fatima** ‘o czymś, co zginęło, zapodziało się’

ABC *skrót od* absolutny brak cyca; „niewielki biust, płaska klatka piersiowa u dziewczyny”: Przecież to ABC, nawet nie ma na co popatrzeć.

abdul 1. „człowiek oceniany negatywnie, zwykle jako głupi, nierozgarnięty”; **2.** „Murzyn”

abibu „cieszę się, jestem zadowolony”

abisyńczyk „nowy kolega w klasie”

ABS₁ *skrót od* absolutny brak sutków; „małe piersi, niewielki biust”: Całkiem niezła laska, choć zupełny ABS.

ABS₂ skrót od absolutny brak szyi;
1. „człowiek umięśniony; paker”; **2.** „człowiek ubrany w dres; dresiarz”

absolut „zastępuje słowo: zupełnie”

♦ **abstrahować** od układu odniesienia ‘być innym, nienormalnym, zbikowanym’

acid „narkotyk: LSD”

ACW skrót od amator cudzej własności; „złodziej”

adam „narkotyk: extasy”

adapt „sprzęt audio, magnetofon, wieża stereofoniczna”

adasie od nazwy firmy produkującej obuwie sportowe; „buty sportowe, adidasy”

adaś 1. od nazwy firmy produkującej obuwie sportowe; „adidas”; **2.** „osoba utalentowana w jakiejś dziedzinie”

adaśki od nazwy firmy produkującej obuwie sportowe; „buty sportowe; adidasy”

♦ **adi dadi** ‘zwrot powitalny: *co słyszać u ciebie?*’

♦ **adia badzia//adzia badzia a)** ‘zwrot pożegnalny: *cześć*; **b)** ‘stosunek płciowy’

adidas 1. „AIDS”: Uważaj, żebyś nie złapał adidasa. **2.** „człowiek chorujący na AIDS”: Pod rondem stoją adidasy.

adidasie od nazwy firmy produkującej obuwie sportowe; „buty sportowe; adidasy”

adiki od nazwy firmy produkującej obuwie sportowe; „buty sportowe; adidasy”

adin z języka rosyjskiego; „ocena niedostateczna; jedynka”

adinka z języka rosyjskiego; „ocena niedostateczna; jedynka”

adios makaronos z języka hiszpańskiego; „zwrot pożegnalny; do zobaczenia; *cześć*”

adios//adijos z języka hiszpańskiego; „zwrot pożegnalny; do zobaczenia; *cześć*”

♦ **adosz papai//adijos papai** z języka hiszpańskiego; ‘zwrot pożegnalny kiero-

wany do nauczyciela wychodzącego z klasy’

adki od nazwy firmy produkującej obuwie sportowe; „buty sportowe; adidasy”

adolf „sytuacja, w której uczeń nie jest przygotowany do lekcji”

adolfiarz od imienia faszystowskiego przywódcy; „osoba popierająca nazizm, nacjonalista”

adolfina „dziewczyna, kobieta, z którą łączy kogoś więzy przyjaźnielskie; przyjaźniółka”

adwokat „pogardliwie o ładnym, grzecznym chłopcu”: Poszłam do kina z adwokatem, ale się wyndziłam strasznie!

ady „słowo wyrażające zdziwienie, zakłócenie typu: *coś ty?*”

aerobik „lekcja wychowania fizycznego”

afera „sprawdzian, najczęściej niezapowiedziany”

afgan „narkotyk: haszysz”

♦ **Africa corps** [wymawiaj afrika korps] z języka angielskiego; ‘uczniowie ćwiczący podczas lekcji wychowania fizycznego w krótkich spodenkach’

afro 1. „bujne, nastroszone, kędzierzawe włosy”; **2.** „niemodna fryzura”

afrodyzjaczek „osoba oryginalna, ubierająca się modnie”

afromen „osoba mająca bujne, nastroszone, kędzierzawe włosy”

♦ **Afryka** w domu ‘kłótnia z rodzicami’

aga ak „słowa, których celem jest ostrzeżenie kogoś”

agar „człowiek mający wysokie mniemanie o sobie”

agenciarz//agenciak „osoba robiąca żarty, człowiek dowcipny”: Ten agenciarz z VI b wyleci ze szkoły za robienie kawałów nauczycielom.

agent 1. „każdy kolega, uczeń”; **2.** „człowiek śmieszny, płatający figle; osoba dowcipna, wykazująca poczucie humo-

ru”; **3.** „człowiek odważny, niekiedy bezczelny; kombinator”

agentka 1. „atrakcyjna dziewczyna”; **2.** „dziewczyna, która ma szalone pomysły”

agregat 1. „człowiek głupi, głupek”; **2.** „osoba, która zawsze potrafi wybrnąć z kłopotliwej sytuacji; kombinator, cwaniak”; **3.** „wyzwisko”

agrobiznes „geografia – lekcja lub przedmiot”

agrotechno „wiejska zabawa”

ahoj! „zwrot pożegnalny; cześć”

ainc z języka niemieckiego; „ocena niedostateczna; jedynka”

aincka//ajncka z języka niemieckiego; „ocena niedostateczna; jedynka”

ainstein [wymawiaj ajnsztajn] od nazwiska naukowca; „osoba mająca niemodną fryzurę”

ajacha „słowne wyrażenie zgody; przytaknięcie, typu: no pewnie, zgadzam się”

ajcakibo//ajcakibu „ubikacja”

ajfa „ocena niedostateczna; jedynka”

ajj [wymawiaj ajajaj] skrót od ale jestem jebnięty; „określenie niedbałej fryzury”

ajzol 1. „człowiek oceniany negatywnie, np. jako głupi, nierozgarnięty”; **2.** „człowiek z wyobraźnią, dowcipniś”; **3.** „osoba słuchająca muzyki metalowej”

akacje „lekcje”

akademia „szkoła zawodowa”

akademiec „dom studencki, akademik; także internat”

akademik „internat”

akcja 1. „wydarzenie, w czasie którego doszło do bijatyki”: ♦ jedziemy na akcję ‘jedziemy się bić’; ♦ niezła akcja ‘bijatyka’; **2.** „coś szalonego, zupełnie niespodziewanego, a jednocześnie przyjemnego”

♦ **akcja buraczana//akcja burak** ‘zaczzerwienienie się będące efektem zawstydzenia się’

♦ **akcja** kompot w kanał ‘narkotyżowanie się’

♦ **akcja** materace ‘chłopak i dziewczyna wspólnie spędzający przerwę’

akerman „lampa”

aklibed „człowiek głupi, głupiec, debil”

akrobatka 1. „ocena niedostateczna; jedynka”: ♦ piątka akrobatka; **2.** „ocena bardzo dobra, piątka”; **3.** „dziewczyna, która ma szalone pomysły”

aksamitnie „bardzo dobrze – określenie stanu, w którym osoba czuje się bardzo dobrze”

♦ **akt** pierwszy ‘lekcja, której wszyscy się obawiają; początek trudnej lekcji’

♦ **akt** zgonu **a)** ‘dziennik lekcyjny’; **b)** ‘świadcstwo szkolne’

akta 1. „dziennik szkolny”; **2.** „papierosy”

akul „gwiazdor, gwiazda filmowa lub muzyczna”

akumulator „koleżanka szkolna”

akwarium 1. „zadymione pomieszczenie”; **2.** „ocena niedostateczna; jedynka”; **3.** „samochód policyjny”; **4.** „szkoła”; **5.** „tramwaj”

♦ czy ty masz dom, czy **akwarium** z rybkami? ‘zwrot do osoby, która powiedziała coś głupiego’

akwizytor „osoba handlująca narkotykami”

alajny „niemożliwie”

albanes „zwrot powitalny lub pożegnalny; cześć”

albercik od imienia bohatera filmu „Seks-misja”; „chłopak, kolega”: ♦ Albercik, wychodzimy! ‘zwrot do kolegi nakazujący wyjście z sali’

♦ **albo** będzie spokój, albo chata do remontu ‘pogróżka’

alcatras//alkatraz [wymawiaj alkatras] od nazwy więzienia; **1.** „zakaz wyjścia

z domu”; **2.** „ogólnie o szkole”: Nie widziałem cię dzisiaj w alkatraz.

alchemik „nauczyciel chemii”

◆ **ale** Alaska ‘ale zimno – obrazowy sposób określenia panującego chłodu’

◆ **ale** babka ‘okrzyk na widok bardzo atrakcyjnej dziewczyny’

◆ **ale** bajzel ‘wyraz zadowolenia’

◆ **ale** bania ‘stan odurzenia alkoholowego lub narkotycznego’

◆ **ale** beka ‘o czymś śmiesznym, zabawnym, wywołującym radość’

◆ **ale** beret ‘o czymś nieudanym’

◆ **ale** beton ‘nudne zajęcia’

◆ **ale** błyszczysz **a)** ‘jesteś bardzo sławny’; **b)** ‘niepotrzebnie się chwaliłś’

◆ **ale** bombowo ‘ale świetnie’

◆ **ale** bryna ‘o czymś ocenianym jako złe’

◆ **ale** but ‘o kimś uczącym się źle’

◆ **ale** cegła ‘okrzyk na widok zaczerwienionej, speszzonej osoby’

◆ **ale** chała ‘wyraz dezaprobaty’

◆ **ale** ci odpierdala **a)** ‘zwrot do osoby, która ma dobry humor’; **b)** ‘zwrot do osoby, która zachowuje się nieodpowiednio, wygłupia się, szaleje’

◆ **ale** ciastko ‘ładna dziewczyna’

◆ **ale** ciebie wali ‘pomieszalo ci się w głowie’

◆ **ale** ciśnie ‘o kimś, kto bardzo szybko idzie’

◆ **ale** cyma ‘wyraz aprobaty, zachwytu; sytuacja oceniana pozytywnie’

◆ **ale** czad ‘sytuacja oceniana pozytywnie’

◆ **ale** czadzi ‘eufemistyczne określenie smrodu panującego w pomieszczeniu’

◆ **ale** dolina ‘przygnębienie, depresja’

◆ **ale** dół **a)** ‘przygnębienie, depresja’; **b)** ‘nuda’

◆ **ale** drewno **a)** ‘o czymś nudnym’; **b)** ‘określenie osoby uważanej za nudną, mającą konserwatywne poglądy’

◆ **ale** drzazga ‘stan upojenia alkoholowego’

◆ **ale** dupa ‘o atrakcyjnej dziewczynie’

◆ **ale** dupiasta ‘okrzyk na widok atrakcyjnej dziewczyny’

◆ **ale** dym ‘określenie zamieszania, którego nikt się nie spodziewał’

◆ **ale** dymi ‘ale śmierdzi’

◆ **ale** faza **a)** ‘dobra zabawa’; **b)** ‘dobry humor’; **c)** ‘upojenie alkoholowe’

◆ **ale** gnój **a)** ‘sytuacja oceniana pozytywnie’; **b)** ‘zdarzenie, które przyniosło komuś wstyd’

◆ **ale** gościu ‘okrzyk na widok atrakcyjnego chłopaka’

◆ **ale** gruńsko ‘określenie osoby lub osób, których zachowanie przynosi komuś wstyd’

◆ **ale** jazda ‘o dobrej zabawie’

◆ **ale** jazz [wymawiaj dżez] ‘zaskakująca sytuacja’

◆ **ale** jedzie ‘eufemistyczne określenie smrodu panującego w pomieszczeniu’

◆ **ale** jedziesz **a)** ‘eufemistyczny zwrot do osoby, która nieprzyjemnie pachnie’;

b) ‘eufemistyczny zwrot do osoby, która klnie, nadużywa słów wulgarnych’

◆ **ale** jesteś urabura ‘jesteś bardzo mądry’

◆ **ale** kaszana ‘sytuacja oceniana negatywnie’

◆ **ale** kefa ‘eufemistyczne określenie smrodu panującego w pomieszczeniu’

◆ **ale** kibel ‘trudna, skomplikowana sytuacja’

◆ **ale** kicha ‘o złej zabawie’

◆ **ale** kijowo ‘o nieudanej zabawie’

◆ **ale** kiła ‘o czymś bezsensownym’

◆ **ale** klimat ‘o dobrej zabawie’